

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

13 martie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Vladimir Timofti,

Judecători – Anatolie Țurcan și Elena Cobzac,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de inculpat, prin care se solicită casarea sentinței Judecătorei Criuleni sediul Central din 18 mai 2018 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 octombrie 2018, în cauza penală în privința lui

Victorov Victor xxxxx, născut la xxxxx, originar și domiciliat în xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 06.03.2018 - 18.05.2018;

Instanță de apel: 20.06.2018 - 02.10.2018;

Instanță de recurs: 19.12.2018 - 13.03.2019.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătorei Criuleni sediul Central din 18 mai 2018, *pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, potrivit art.364¹ Cod de procedură penală*, Victorov Victor a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza:

- art.186 alin.(2) lit. b), d) Cod penal, la 2 ani 2 luni închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis;

- art.187 alin.(2) lit. f) Cod penal, la 3 ani 4 luni închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis, cu amendă în mărime de 637,5 unități convenționale.

Potrivit art.84 alin.(1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul total al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă 5 ani 6 luni închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis, cu amendă în mărime de 637,5 unități convenționale, echivalentul a 31 875 lei.

2. Pentru a se pronunța, prima instanță a constatat în fapt că, Victorov Victor la 12 februarie 2017, împreună și după o înțelegere prealabilă cu o altă persoană și o persoană necunoscută, în privința căroră cauza penală a fost disjunsă într-o procedură separată, urmărind scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, au pătruns pe teritoriul fostei baze de odihnă din s. Slobozia-Dușca, r-nul Criuleni, de unde pe ascuns au sustras 4,3 metri sterni de lemn - specie salcâm, cu care de la locul săvârșirii faptei sau ascuns, cauzându-i părții vătămate un prejudiciu material considerabil în mărime de 2 571,43 lei.

Tot Victorov Victor, la 21 iulie 2017 aproximativ la ora 10.30, urmărind

scopul sustragerii deschise a bunurilor altei persoane, aflându-se la domiciliu cet. Manolachi Anatolie, situat în xxxxx, profitând de faptul imposibilității ultimului de a se deplasa, a sustras în mod deschis de la acesta, bani în sumă de 850 lei și 200 euro (echivalentul a 4 173,3 lei), după care a plecat într-o direcție necunoscută, cauzându-i părții vătămate un prejudiciu material considerabil, în sumă de 5 023,3 lei.

3. Avocatul Goncear Constantin în numele inculpatului a contestat cu apel sentința, solicitând casarea parțială a acesteia, în partea stabilirii pedepsei, cu pronunțarea unei hotărâri prin care lui Victorov Victor să-i fie aplicată o pedeapsă mai blândă.

În motivarea cerințelor sale a invocat că, pedeapsa penală stabilită este prea aspră; prima instanță nu a ținut cont de faptul, că inculpatul de la bun început a recunoscut pe deplin vina în comiterea infracțiunii și se căiește sincer de cele săvârșite. Pe tot parcursul anchetei preliminare și în ședința de judecată Victorov Victor a contribuit în mod activ la descoperirea tuturor faptelor ce țin de acțiunile sale nelegitime și la elucidarea deplină a faptelor sale, fapt confirmat și în instanța de judecată. Aceste fapte pot fi clasificate, conform art.76 Cod penal, ca circumstanțe atenuante, fapt de care instanța nu a ținut cont.

Împrejurările în care a fost săvârșită crima necesită a fi recunoscute de instanță ca circumstanțe excepționale ale cauzei ce sunt legate de scopul și motivul infracțiunii, fapt pe care instanța de asemenea nu l-a luat în considerație și care se încadrează pe deplin în prevederile art.79 Cod penal.

În opinia apelantului, aflarea inculpatului în stare de detenție și izolarea lui de societate nu va duce la corijare și reeducare, dar dimpotrivă îl va înrăi. Mai mult, aflându-se în stare de arest inculpatul nu va putea restitui părților vătămate sumele prejudiciilor cauzate.

4. Prin decizia Colegiului penal Curții de Apel Chișinău din 02 octombrie 2018, a fost respins, ca nefondat, apelul, cu menținerea sentinței.

În motivarea soluției sale, instanța de apel a indicat că, prima instanță la capitolul individualizării pedepsei, corect a aplicat prevederile legale și, în conformitate cu art.art.7, 61, 75, 76, 77 Cod penal, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, care potrivit art.16 Cod penal, se atribuie la categoria infracțiunilor mai puțin grave și grave, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, cu scop de cupiditate, de personalitatea inculpatului la evidenta medicului narcolog și psihiatru nu se află, la locul se caracterizează negativ, anterior a fost condamnat pentru infracțiuni similare, nu și-a schimbat atitudinea față de valorile ocrotite de legea penală, a profitat de starea părții vătămate care se afla imobilizată la pat și nu se putea deplasa și i-a sustras în mod deschis suma de bani, prejudiciu pe care nu la recuperat părții vătămate, precum și, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpatului, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, lipsa circumstanțelor atenuante, iar ca circumstanță agravantă a reținut - comiterea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnat pentru infracțiuni similare.

Astfel, ținând cont de personalitatea inculpatului, care anterior a fost condamnat pentru infracțiuni similare, concluzii pozitive nu a făcut și a comis alte

infracțiuni, reieșind din informația din revendicare forma 246 din care rezultă capacitatea diminuată a ultimului de a se corecta, dar și de prevederile art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală, prima instanță a concluzionat că corectarea și reeducarea inculpatului este posibilă doar în condițiile izolării de societate cu stabilirea pedepsei sub formă de închisoare, care este echitabilă și proporțională infracțiunilor comise, astfel asigurând realizarea scopului pedepsei penale de restabilire a echității sociale și a preveni săvârșirea de noi infracțiuni, atât de către inculpat, cât și din partea altor persoane, care va constitui o garanție și o asigurare că drepturile și libertățile consfințite în Constituția Republicii Moldova și alte legi ale Republicii Moldova sunt apărute, iar violarea lor este contracarată și pedepsită.

Instanța de apel a respins solicitarea apelantului privind stabilirea unei pedepse penale mai blânde, deoarece prima instanță a motivat în totalitate concluzia sa și necesitatea aplicării inculpatului a pedepsei închisorii, ori o pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate nu va asigura atingerea scopului pedepsei penale.

La fel, instanța de apel a apreciat critic argumentul apelantului potrivit căruia, împrejurările în care a fost săvârșită crima necesită a fi recunoscute de instanță ca circumstanțe excepționale ale cauzei ce sunt legate de scopul și motivul infracțiunii, fapt de care instanța de asemenea nu a luat în considerație și care se încadrează pe deplin în prevederile art.79 Cod penal, or, aceste circumstanțe nu pot fi apreciate ca fiind circumstanțe excepționale ce ar justifica aplicarea unei pedepsei sub limita minimă prevăzută de sancțiunile articolelor incriminate.

Mai mult, în spiritul acestei norme penale se înțelege că trebuie să existe ori în împrejurările în care s-a derulat fapta infracțională, ori în datele privind personalitatea infractorului, circumstanțe, împrejurări, particularități situații, sau stări de lucruri care constituie excepție de la starea obișnuită a lor ori a personalității inculpatului. Ca excepționale, instanța urmează să stabilească astfel de împrejurări care micșorează esențial gravitatea faptei și consecințele ei, precum și date privind personalitatea făptuitorului (grad de invaliditate, persoană cu dezabilități severe), merite deosebite față de societate, alte circumstanțe de importanță majoră.

Însă circumstanțele menționate supra au servit la micșorarea pedepsei aplicate inculpatului, astfel prima instanță la emiterea sentinței a ținut cont și de prevederile art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală, care stipulează că în caz de aplicare a pedepsei închisorii inculpatul beneficiază de reducerea cu 1/3 din maximul și din minimul prevăzut de sancțiune, fiind stabilite noi limite cu care trebuie să opereze instanța de judecată la stabilirea pedepsei.

Totodată, instanța de apel a notat că, pedeapsa stabilită inculpatului este în corespundere și cu regula nr.6 din Recomandarea Nr.R(92)16 a Comitetului de miniștri către statele membre referitoare la regulile europene asupra sancțiunilor aplicate în comunitate, adoptată de Comitetul de Miniștri la 19 octombrie 1992, cu ocazia celei de a 482-a reuniune a Delegațiilor de Miniștri.

5. Inculpatul Victorov Victor a contestat cu recurs hotărârile adoptate, solicitând casarea parțială a acestora, rejudecarea cauzei, cu pronunțarea unei noi

hotărâri prin care să fie recalificate acțiunile sale din prevederile art.187 Cod penal și să-i fie stabilită o pedeapsă mai blândă.

În motivarea cerințelor sale a invocat că, în prima instanță a recunoscut vinovăția în săvârșirea faptelor incriminate, însă nu săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.187 Cod penal.

Subsidiar a invocat că are 2 copii minori la întreținere, care nu poartă familia lui deoarece nu a înregistrat căsătoria cu mama lor, tatăl care este în vârstă și cu dezabilitate accentuată și sora care este cu dezabilitate din copilărie.

La fel, susține inculpatul că la piciorul drept are nevoie de intervenție chirurgicală.

6. Asupra recursului declarat, a prezentat referință procurorul, care s-a expus pentru inadmisibilitatea acestuia ca fiind vădit neîntemeiat, deoarece soluția primei instanțe menținută de instanța de apel, referitor la categoria și mărimea pedepsei, este conformă prevederilor art.art.6, 7, 61, 75, 76, 77 Cod penal și art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul este vădit neîntemeiat.

Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Din conținutul recursului declarat, Colegiul penal reține că recurentul își exprimă dezacordul cu calificarea acțiunilor sale în baza art.187 Cod penal, și în acest context ține să menționeze că, în ședința de judecată în prima instanță acesta depus cerere prin care a solicitat examinarea cauzei în procedura simplificată prevăzut de art.364¹ Cod de procedură penală, invocând că recunoaște cele indicate în rechizitoriu și vina o recunoaște integral, cerere care a fost admisă de prima instanță prin încheierea protocolară din 07 mai 2018. Astfel, din momentul pronunțării încheierii, inculpatul și apărătorul lui nu mai pot renunța pe parcursul procesului penal asupra opțiunii sale de a fi judecată cauza potrivit procedurii simplificate. Din aceste considerente, Colegiul penal a respinge ca nefondate argumentele recurentului privind recalificarea acțiunilor sale.

La fel, din conținutul recursului declarat, Colegiul penal reține că recurentul critică decizia instanței de apel la capitolul individualizării pedepsei, temeiul pentru recurs care este prevăzute la pct.10) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, care statuează că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Verificând circumstanțele cauzei în raport cu norma de drept citată, Colegiul constată că acest temei nu-și găsește confirmare în speța dedusă judecării.

În acest context, Colegiul penal menționează că, prin criteriile generale de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele (regulile) stabilite de lege, de care este obligată să se conducă instanța de judecată la aplicarea fiecărei pedepse, pentru fiecare persoană vinovată în parte.

Legea penală acordă instanței de judecată o posibilitate largă de aplicare în practică a principiului individualizării răspunderii penale și a pedepsei penale, ținând cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care agravează sau atenuează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Astfel, Colegiul penal reține, că persoanei declarate vinovate, trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

Conform prevederilor art.61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului, și respectiv la rândul său are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea ultimului, cât și a altor persoane.

Totodată, potrivit art.75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a Codului penal în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a acestuia. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei, care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

În acest context, Colegiul penal consideră, că la aplicarea pedepsei inculpatului pentru infracțiunile săvârșite, instanța de apel a acordat deplină eficiență prevederilor art.art.61, 75, 84 alin.(1) Cod penal, totodată ținând cont și de gravitatea infracțiunii săvârșite, care potrivit art.16 Cod penal, se atribuie la categoria infracțiunilor mai puțin grave și grave, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, cu scop de cupiditate, de personalitatea inculpatului la evidenta medicului narcolog și psihiatru nu se află, la locul se caracterizează negativ, anterior a fost condamnat pentru infracțiuni similare, nu și-a schimbat atitudinea față de valorile ocrotite de legea penală, a profitat de starea părții vătămate care se afla imobilizată la pat și nu se putea deplasa și i-a sustras în mod deschis suma de bani, prejudiciu pe care nu la recuperat părții vătămate, precum și, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpatului, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, lipsa circumstanțelor atenuante, iar ca circumstanță agravantă a reținut - comiterea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnat pentru infracțiuni similare.

Totodată, Colegiul penal menționează, că instanța de apel la emiterea deciziei a ținut cont și de prevederile art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală, care stipulează că în caz de aplicare a pedepsei închisorii inculpatul beneficiază de

reducerea cu 1/3 din maximul și din minimul prevăzut de sancțiune, fiind stabilite noi limite cu care trebuie să opereze instanța de judecată la stabilirea pedepsei.

Colegiul penal remarcă că pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune.

De asemenea, pedeapsa este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum și de alte persoane.

O pedeapsă prea blândă nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului și nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni de către făptuitor și alte persoane.

Cu referire la alegațiile recurentului că, are 2 copii minori la întreținere, tatăl care este în vârstă și cu dezabilitate accentuată și sora care este cu dezabilitate din copilărie și că, la piciorul drept are nevoie de intervenție chirurgicală, Colegiul penal ține să menționeze că aceste circumstanțe nu au fost invocate în prima instanță sau în apel, astfel, nefiind posibilă verificarea legalității hotărârilor judecătorești sub aceste aspecte, ținând cont de prevederile art.427 alin.(2) Cod de procedură penală.

În consecință, Colegiul penal opinează că argumentele punctate în cererea de recurs privind greșita individualizare a pedepsei nu sunt incidente cauzei deferite judecătii, instanța de apel și-a motivat just soluția adoptată, pedeapsa aplicată inculpatului fiind individualizată corect, echitabilă și în concordanță cu scopul pedepsei penale - de a preveni săvârșirea de noi infracțiuni de către inculpat și alte persoane, fapt ce determină incontestabil concluzia de inadmisibilitate a recursului ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În corespundere cu art.432 alin.(1), (2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpat, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 octombrie 2018, în cauza penală în privința lui *Victorov Victor xxxxx*, deoarece este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 11 aprilie 2019.

Președinte

Vladimir Timofti

Judecători

Anatolie Țurcan

Elena Cobzac